

„Szívvel-lélekkel, emberséggel”

Marinné Tóth Krisztina

Marinné Tóth Krisztinát idézem a címben, aki egy borsodi kis faluban, a Gööz Pál Művelődési Házban végzi feladatát és valósítja meg álmait.

Vadna egy alig 640 fős falu Borsod-Abaúj-Zemplén megye északi részén, Miskolctól mindössze 30 kilométerre. Csendes kis utcán jutunk el a közösségi színtérhez, amely a település méreteihez képest hatalmas épületben található.

Zámbori Adrienn: *Mesélnél magadról, a településhez való kötődésedről?*

Marinné Tóth Krisztina: Mint falusi tanító kerültem Vadnára. Minden települési rendezvényen meg kellett jelenni az iskolásokkal, melyekre programokkal, előadásokkal készültünk, így minden közösségi rendezvényen részt vettem tanítóként. Amikor az iskola bezárt

a településen, én a szomszéd faluban, Bánhorvátiban folytattam pedagógusi pályámat, de a polgármester mindig megtalált a szervezési feladatokkal: gyerekeknek nyári táborok, különböző rendezvények lebonyolítását bízta rám. A közösségi színtér felújításával egy 120 fő befogadására alkalmas színházterem, és gyönyörűen felújított színpad lett kialakítva az új épületrészben, így alkalmas lett nagyobb ívű rendezvények megtartására is. A közösségi élet fellendítése, tartalmas, színvonalas programok szervezése szükségessé tette egy állandó közművelődési szakember foglalkoztatását. Községi animátor képzést végeztem, hogy a pedagógusi diplomám mellett a közművelődés területén is legyen megfelelő szakmai felkészültségem. 2013. január 1-től végzem hivatalosan feladatokat a közösségi színtérben. Először tartottam attól, hogyan leszek képes a felém irányuló szakmai, emberi elvárásokat teljesíteni, hogyan tudom majd „becsábítani” ide az embereket és olyan közösségi életet kialakítani, amelyet elképzeltem. Hónapról hónapra építettem fel a közösségi életet, és bővült egyre a rendezvénynaplóm. Kihazsnálva pedagógusi vénámat, elsőként a gyerekekkel foglalkoztam, létrehozva egy gyerekszínjátszó csoportot. Idővel a felnőtteket is megszólítottam, és szakkör jelleggel beindult a felnőtt színjátszó csoport is.

Z. A.: *Hogyan kerültél kapcsolatba a Nemzeti Művészeti Intézettel?*

M. T. K.: Az IKSZT-pályázat alatt komoly háttértámogatást kaptunk, mind tartalmilag, mind módszertanilag. A pályázat megszűnésével egyedül maradtam a településen a feladat megoldásával. Ekkor kezdődött a Nemzeti Művelődési Intézet Közművelődési Foglalkoztatási és Képzési Programja, mely a törvényi kötelezettség megvalósítását biztosította a településeken: a közművelődési intézményekben és a közösségi szintereken képzett közművelődési szakember láthatja el a feladatot. Egy miskolci felsőfokú csoportban végeztem el a közművelődési szakember képzést, ami újabb lendületet adott. A csoporttársakkal szoros kapcsolatot alakítottunk ki, a mai napig segítjük egymást. A képzési alkalmakon tapasztalatot cseréltünk, támogattuk egymást, mely a mai napig érezteti hatását nálam. A gyakorlati foglalkozások és játékok nagyon tetszettek. Nagyon örülök, hogy a Nemzeti Művelődési Intézettel szorosabb kapcsolatba kerültem. A pandémia időszakában mindenki kétségbe volt esve, hogyan tovább. Szinte ijesztő volt, hogy nem tudtuk, egy kifejezetten közösségi együttlétre épülő munkát hogyan tudunk elvégezni. A közművelődés nem az a terület, ahol az online tér sokáig tud működni, itt az emberekkel való személyes találkozás az

Vadnai szakkörözők

egyik legfontosabb. Akkor az Intézet útjára indította az ASzakkör-t, amellyel 5 fős kisközösségeket lehetett mozgósítani. A szakkörök létrejöttében azzal is segített az Intézet, hogy ingyenesen biztosította az eszközöket és az alapanyagokat. Mindezt felhívás formájában lehetett elérni, amire első nap azonnal jelentkeztem.

Z. A.: Milyen szakkört választottak a településen élő közösségek?

M. T. K.: A gyöngyfűzést. Bár eleinte nagyon bizonytalan voltam, hogyan fognak reagálni az emberek, vagy mennyire fog hosszú távon működni, így visszatekintve ennek a szakkörnek az elindítása volt a legjobb ötlet. Nálunk a szakkör annyira jól működött, hogy nem is 5 fővel, hanem többnyire 8 fővel zajlottak a foglalkozások. Pluszban mi magunk vásároltunk hozzá anyagokat, hogy mindenki elkészíthesse a munkadarabokat. A gyöngyfűzőnél nem 20, hanem 29 alkalmat teljesítettünk. Sőt a „lányok” a kiállítás megnyitása után is bejártak, mert aki még valamit nem tudott addig elkészíteni, vagy volt még anyagunk, azokat befejezték. A szakkör tagjai többnyire idősebb emberek, ám lelkükben még fiatalok és aktív életet élnek, gyönyörű munkák születtek kezeik

alatt. A Komoróczy Péter Várnap – Vadnai Falunap elnevezésű rendezvény keretében nyitottuk meg ünnepélyesen a kiállítást. A közösségi színtér Facebook-oldalára hetente kerültek fel fotók a foglalkozásról és aktuális munkákról. Az asszonyok itt ismerkedtek meg, előtte semmilyen kapcsolatuk nem volt egymással. A szakkörnek köszönhetően ezután kezdtek el egymással, és velünk is kapcsolatot tartani. Hatalmas jelentőségű egy ilyen közösség megalakulása: ez az asszonycsapat az elsők között jelentkezik például, ha önkénteseket keresünk egy-egy rendezvényre. Ám a szakkörnek sincs vége: mindenki szeretné folytatni akár úgy is, hogy mi magunk vesszük meg az alapanyagot ASzakkör webáruházából. Vadnán tehát szeptembertől tovább folytatódik a gyöngyfűzés. A Nemzeti Művelődési Intézet idén újra meghirdette a szakköri felhívást, mi papírfonáshoz és makramé szakkörhöz igényeltünk eszközöket és alapanyagokat. A fa-

luból többen jelezték, hogy szeretnének a kis közösségünkhöz tartozni és jelentkeznek szakköri tagnak. Jomagam papírfonással foglalkozom már 8 éve, nagyon szeretem, ezért nagyon megörültem, amikor a lehetőségek között megláttam ezt a tevékenységet. A szakmai tudásomat én is bővíthetem, és könnyebben fogok tudni segíteni. Tavaly elvégeztem egy kosárfonó tanfolyamot is a Sajómenti Népművészeti Egyesület szervezésében, majd be is léptem az egyesületbe. Rendeztek egy kiállítást az elmúlt évek munkáiból, ahol megjelentek papírfonott alkotásaim is.

Z. A.: A szakkörszervezéshez és a közösségépítés folyamatához sok sikert kívánok a jövőben!

Szakköri kiállítás Vadnán

ZÁMBORI ADRIENN Miskolcon érettségizett, majd a Nyíregyházi Főiskolán szerzett diplomát gazdálkodás és menedzsment szakon 2012-ben. 2021-ben elvégezte a közművelődési szakember felsőfokú képzést, majd Igrici településen látta el feladatait. A település programjainak szervezője, irányítója, állandó résztvevője volt. 2022 májusától dolgozik a Nemzeti Művelődési Intézet Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatóságán módszertani referens munkakörben, főként a szakkör és a Petőfi klub programokhoz kapcsolódó feladatokat lát el.